

Expeditie Academie III klimt in de Min Teke-vallei in Kirgizië

In september 2022 reisde de derde lichter van de NKBV Expeditie Academie af naar Kirgizië. Het was de afsluiting van een opleidingstraject van drie jaar. In de Min Teke-vallei klom het team onder uitdagende omstandigheden verschillende nieuwe routes. Dit avontuur is mede mogelijk gemaakt door financiële steun van het NKBV legaat fonds.

Min Teke ligt in het zuidwesten van Kirgizië. Er waren twee eerdere Westerse expedities geweest. Veel toppen zijn vermoedelijk eerder beklommen door klimmers uit de Sovjet-Unie, waarschijnlijk over de meest toegankelijke routes. Het team arriveerde op 7 september in de vallei. Basiskamp was gesitueerd op 3000m, op een plateau voor de splitsing van het dal in twee vertakkingen. Na aankomst in basiskamp zijn zowel de oostelijke als zuidelijke vertakkingen door het team verkend.

Nieuwe ijslijnen op 'Hidden Peak'

Na de verkenning was het team klaar voor het echte werk. Vanuit een (ABC) op 3900m in de oostelijke vertakking klommen twee teams nieuwe ijslijnen op 'Hidden Peak'. Noor, Regien en Bas klommen het oostcouloir (1000hm, TD- AI3, M4, 'Diagonale du Fou'). Dennis en Anniek klommen een 400m lange ijslijn op de noordwand, gevolgd door het oostcouloir op 4600m (1000hm, TD+ AI5 M4, 'Directe du Fou'). De twee teams besloten af te dalen na de technische moeilijkheden, op een hoogte van ongeveer 4900, omdat ze geen bivak materialen bij zich hadden.

Beklimming van Pik Sindre

Een ander team, bestaande uit Martin, Robert, Sjoerd en Court, had een overschrijding van drie toppen in de zuidelijke vertakking op het oog. Vanaf een ABC op 4100m, klom het team de westgraat naar een top van 4830m die ze de naam Borborduk çoku gaven. De volgende dag vervolgde het team de overschrijding met een beklimming van de oostwand van een sneeuwtop van 5149m, die zij Ak Too hebben genoemd. Aangezien het team nog niet voldoende geacclimatiseerd was, besloten ze om te keren.

Tijdens een tweede poging, een week later, is een team bestaande uit Martin, Regien, Sjoerd en Court in twee dagen naar Ak Too geklommen. Vanaf hier klommen ze de noord-oostwand van de derde top over een 60° ijs- en sneeuw helling. Over de oostgraat (rots tot 4c) bereikte het team alsnog de derde top, die zij Pik Sindre hebben genoemd.

Frendopijler in Kirgizië

Tijdens dezelfde periode van goed weer zijn ook twee andere teams op pad gegaan naar de zuidelijk vertakking van de vallei. Jeffrey en Michiel hadden hun oog laten vallen op een technische lijn die leek op de beroemde Frendopijler in Chamonix.

Vanaf een ABC op de gletsjer startten zij met de beklimming van de noordwand. In twee dagen hebben ze deze technische rotswand overwonnen, met lengtes tot 6c, over rots van wisselende kwaliteit. Op de derde dag klommen ze de 400m lange sneeuw- en ijsgraat naar de top, die zij Pik Luis. Voor de afdaling volgden ze hun spoor over de sneeuw-/ijsgraat en op de vierde dag vervolgden ze de afdaling door de noord-oostwand (1000m route, ED, 6c, 70°).

Tegenvallers

Ondertussen deden Bas, Dennis en Anniek een poging op Pik Elephant (ca. 5400). Ze richtten een ABC in en klommen de 700m lange westwand. Na een bivak op 5000m en zeven touwlengtes (tot M5), besloten ze hun poging te staken vanwege zeer slechte sneeuw-, ijs- en rotscondities.

Vanuit hetzelfde ABC deden Robert en Dennis een poging op een ijslijn op een top zonder naam tussen peak Elephant en Pik Luis. Na 400m klimmen bereikten ze een steile, smalle gully. De eerste pitch bestond uit zeer dun, luchtig ijs. Aangezien het niet mogelijk was zekeringen te plaatsen in de omliggende rots, besloot het team af te dalen.

Hit and run op Muhz Teke

Tot slot klommen Robert en Noor in één dag Muhz Teke (ca. 4950m), waarvoor ze vroeg in de nacht vanuit het basiskamp vertrokken. Tot 4700m lag er geen sneeuw in de route, waarna ze een ijshelling (35°) klommen, gevolgd door een relatief vlakke graat met rots torens (met passages III en IV) tot de top.

Rotsroutes in lange kalkwanden

Gedurende de expeditie zijn meerdere rotsroutes geklommen. Op de grote kalkwand boven het Zwitsers basiskamp zijn drie routes geopend: van 400 tot 800 meter tot 6b. Op de kalkwanden direct boven basiskamp zijn meerdere kortere rotsroutes geklommen. Tot slot klommen Dennis en Michiel op de wand tegenover basiskamp, een route van 300m tot 6c.

Uitdagende condities

Over het geheel waren de sneeuw en ijscondities matig, door ofwel hard, blank ijs, ofwel zeer zacht, luchtig ijs dat moeilijk af te zekeren is. De rotskwaliteit was wisselend, met stabiele granieten wanden op Pik Sindre en Pik Achu, scherpe kalkwanden boven basiskamp en zeer losse, zanderige rots op Pik Elephant.

Beklimming Pik Sindre

Overzicht van de toppen

Beklimming Peak Elephant

Pik Sindre vanuit Pik Elephant